

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010190
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. októbra 2021 prejednal odvolanie obžalovanej

S. B.,

nar. XX.XX.XXXX v I. I., trvale bytom Q. K. P., na verejnom zasadnutí prítomnej,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/19/2020 zo dňa 30.06.2021 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná S. B. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k), l), n), 37 písm. m), 38 ods. 3 a 56 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanej ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

Výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná S. B. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020, pretože dňa 23.05.2020 v presne nezistenom čase okolo 14.00 hod. v O. nad O. na ulici U. Z. na ceste pri odbočovaní smerom k hypermarketu Tesco našla červenú koženú peňaženku, ktorej vlastníkom je poškodená maloletá N. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorej obsahom bola bankovka nominálnej hodnoty 20,- Eur, bankovka nominálnej hodnoty 5,- Eur, euromince spolu v nominálnej hodnote 9,- Eur, osobné doklady ako občiansky preukaz, preukaz poistenca, rôzne vernostné karty, platobná karta Slovenskej sporiteľne číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydaná k účtu poškodenej N. V., nar. XX.XX.XXXX číslo W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a platobná karta Tatra banka, a.s. číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydaná k účtu poškodenej v Tatra banke č. W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a následne v čase okolo 17.00 hod. dňa 23.05.2020 prišla do hypermarketu Tesco v Bánovciach nad Bebravou na Ul. Ľ. Štúra č. 2/2, kde zakúpila tovar, za ktorý na samoobslužnej

pokladni v čase okolo 17:32 hod. zaplatila platobnou kartou číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanou k účtu poškodenej v Tatra banke, a.s. sumu 24,64 Eur, následne prešla do predajne tabaku M+M nachádzajúcej sa priestoroch hypermarketu Tesco, kde zakúpila 5 ks krabičiek tabaku v sume 9,25 Eur a podala si hru KENO v sume 15,80 Eur, pričom za nákup tovaru a podanie hry zaplatila v čase o 17.39 hod. platobnou kartou číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanou k účtu poškodenej v Slovenskej sporiteľni, čím spôsobila poškodenej N. V., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 49,69 Eur.

Bola za to odsúdená podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k), l), 37 písm. m) a 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku - voči výroku o treste podala v zákonnej lehote obžalovaná písomne odvolanie. Uviedla, že nepodmienečný trest odňatia slobody by jej celkom zásadne znemožnil návrat do civilného života, a to aj vzhľadom na jej vek. Snažila sa aj nahradiť škodu. Skutku sa dopustila počas pandémie COVID, kedy prišla zo dňa na deň o akýkoľvek príjem. Svojho konania úprimne ľutuje. Jednala skratovo a impulzívne. Požiadala o finančný trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvala obžalovaná na svojom písomnom návrhu a požiadala, aby jej bol uložený peňažný trest vo výške do 500,- Eur, ktorý je v jej možnostiach uhradiť. Dodala, že od 21.10.2021 bude zamestnaná na trvalý pracovný pomer v spoločnosti Gábor, a.s. Pritomný prokurátor krajskej prokuratúry naopak navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podstata odvolania obžalovanej spočívala v neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, pričom tiež navrhla, aby jej bol uložený „alternatívny“ (peňažný) trest.

Súd prvého stupňa uloženie tohto trestu odôvodnil tým, že po preskúmaní všetkých okolností prípadu, osoby obžalovanej, jej postoja k spáchanej trestnej činnosti, keď svoje konanie úprimne ľutovala a nahradila spôsobenú škodu, pri zohľadnení zásadnej skutočnosti, že na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovanú prísny nepodmienečný trestom odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe (1 rok až 3 roky 8 mesiacov) by bolo neprimerane prísne. Preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu), keďže obžalovaná neodvolateľne prijala všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu. Po zohľadnení aj spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku, zavinenia, taktiež pohnútky (konala nepochybne zo zistného motívu), pomerov obžalovanej a možností nápravy jej preto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere „určenej“ o 1/3 pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby. Pritom zobral do úvahy predovšetkým jej trestnú minulosť, a najmä tú skutočnosť, že skutok spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom. Zohľadnil tiež aj to, že obžalovaná sa dopustila viacerých priestupkov na úseku dopravy. Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa vyhodnotil ako natoľko závažné, že u obžalovanej neprichádzalo do úvahy uloženie alternatívneho trestu. Zároveň uviedol, že výkon uloženého trestu odňatia slobody jej nemohol byť podmiennečne odložený s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

Odvolací súd k tomu uvádza, že v zásade možno uviesť, že ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. úvahy súdu prvého stupňa v otázke uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody podporujú. Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákaz podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ak je trest ukladaný pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmienečné odsúdenie, podmienečné prepustenie). Súčasne z tohto ustanovenia ale nevyplýva zákaz uloženia iného alternatívneho trestu. Preto ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu má byť zohľadnené ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nezbavuje súdy povinnosti pri ukladaní trestov vychádzať zo všetkých zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súdy v takýchto prípadoch spravidla ukladajú nepodmienečné tresty odňatia slobody. Avšak v odôvodnených prípadoch môžu postupovať inak, ak dospejú k záveru, že zásadám ukladania trestov bude zodpovedať v konkrétnom prípade aj miernejší alternatívny trest.

Súd prvého stupňa síce urobil záver o tom, že u obžalovanej neprichádzalo do úvahy uloženie alternatívneho trestu, avšak takýto záver si odvolací súd preskúmaním veci neosvojil. Z pohľadu možnosti prevýchovy obžalovanej nemožno prehliadnuť jej doposiaľ nemenný prístup k tomuto trestnému stíhaniu, keď sa hneď na svojom prvom výsluchu ešte pred vznesením obvinenia (dňa 04.06.2020) v plnom rozsahu priznala k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a svoje konanie oľutovala. Obžalovaná navyše po nájdení vecí dňa 25.05.2020 poslala korešpondenčný lístok na adresu poškodenej, kde jej napísala, že našla jej doklady a aby ju kontaktovala, pričom jej uviedla aj svoje telefónne číslo. Poškodená ju ale nekontaktovala a následne obžalovanú kontaktovala už polícia. Obžalovaná sa poškodenej taktiež písomne ospravedlnila (listom zo dňa 28.06.2020) a dobrovoľne jej nahradila spôsobenú škodu (poštovým poukazom na adresu jej zaslala sumu 55,- Eur), ktoré skutočnosti boli potvrdené aj poškodenou. Poškodenej boli vrátené aj jej zvyšné veci, ktoré boli zaistené u obžalovanej. Zároveň obžalovaná ani nepodala sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Obžalovaná v podstate takýmto spôsobom napomáhala pri objasňovaní svojej trestnej činnosti aj tým, že nesťažovala v prípravnom konaní postup orgánov činných v trestnom konaní. Takýto svoj prístup potvrdila svojím vyhlásením na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré má „rovnaký následok“ ako vyhlásenie o vine (§ 257 ods. 4, 5 a 6 Tr. por.).

Len na okraj odvolací súd dodáva, že keby nebolo predchádzajúcej súdnej trestnosti obžalovanej, súvisiacej s tým, za akých okolností bol stíhaný skutok spáchaný, nepochybne by bolo na mieste „zamýšľať“ sa nad závažnosťou spáchaného prečinu (§ 10 ods. 2 Tr. zák.).

Odvolací súd sa tak z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na splnenie účelu trestu je u obžalovanej nevyhnutný priamy výkon trestu odňatia slobody. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody posúdil odvolací súd ako rozporný s hľadiskami určenými v zásadách ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), resp. ako neprimerane prísny.

Vyššie konštatované napomáhanie obžalovanej pri objasňovaní trestnej činnosti a jej vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd prvého stupňa zohľadnil vo výroku o treste aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, odvolací súd naopak zohľadnil v podobe priznania ďalšej (tretej) poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Potom už výrazná prevaha poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi (3:1), ako aj zohľadnenie vyššie uvedených skutočností v spojitosti so zásadami ukladania trestov viedli odvolací súd k záveru, že je možné odchyliť sa od inak ustálenej súdnej praxe a obžalovanej ako primárny trest uložiť peňažný trest vo výške 500,- Eur.

K tomu odvolací súd uvádza, že tento druh trestu zákonodarca „primárne“ koncipoval ako vhodný prostriedok na dosiahnutie účelu trestu v tých prípadoch, keď sa páchatel dopustil trestného činu zo ziskuchtivosti alebo trestným činom prejavil iné nedostatky vo vzťahu k nedotknuteľnosti a ochrane cudzieho majetku, resp. ak páchatel úmyselného trestného činu získal či sa snažil získať majetkový prospech (§ 56 ods. 1 Tr. zák.), čo je aj prejednávany prípad.

Takto uložený alternatívny trest považoval odvolací súd za primeraný a zákonný, zodpovedajúci „nižšej“ závažnosti spáchanej trestnej činnosti, a tým pádom aj za spravodlivý a súladný i z pohľadu naplnenia jeho účelu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Vzhľadom k vyjadreniu obžalovanej na

verejnóm zasadnutí bolo zrejmé, že takýto peňažný trest bude obžalovaná schopná aj zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.).

Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd ustanovil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace, ktorého výmeru považoval za rovnako za primeranú (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Následne rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „zmiernení“ trestu obžalovanej, pričom výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostal týmto zrušením nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.